

KISS ANNA

Szalmaember

elébed
úgy zizzen,
mintha véget
érhetne
itt a szélbe
vetett
nemlétezésed,

valótlan,
és lobogva
elől jár
imbolyogva,
kalapján
holt madár, a
csőr tán
éneke nyitva,

felzizzen,
és lobogva
alá az árva
botra,
ölti magát
– előtted
járván – a
hűlt homokba,

elől jár,
mintha véget
érhetne
nemlevésed,
lobogva
így a szélben
szil-szál,
előre véled,

kalapján
holt madár, a
csőr tán
éneke nyitva,
szélben lengő
kísértet,
rátűzve mind
a botra,

az is, ki
fel-le lobban,
úgy jár a
hűlt homokban,
akárha
nemlevésed
fogalmazná
alakban,

elől jár,
mintha véget
érhetne
nemlevésed,
lobogva
így a szélben
szil-szál,
előre véled,

kalapján
holt madár, a
csőr tán
éneke nyitva,
de holt madár
a szélben,
sűvít a
szél-kalitka,

*úgy, mintha
nemlevésed
érhetne
benne véget,
lehetnél ő,
a szélben
tökéletes
kísértet,*

*szalmaember –
elébed
úgy zizzen,
mintha véget
érhetne
itt a szélbe
vetett
nemlétezésed,*

*valótlan,
és lobogva
elől jár
imbolyogva,
kalapján
holt madár, a
csőr tán
énekre nyitva,*

*felzizzen,
és lobogva
alá a kurva
botra,
ölti magát
– előtted
járván – a
hűlt homokba.*

